

Ювілей

Трудівниця, мати, господиня

Моя розповідь - про **Євгенію Михайлівну СОКОЛЬЧУК** - нашу довгожительку, яку у Великих Мошківцях поважають і старі, і малі.

Нещодавно вся велика родина Сокольчуків - а це діти, семеро онуків, 10 правнуків, а також сусіди, родичі відсвяткували разом з Євгенією Михайлівною її 90-річний ювілей. Сільський голова Р. С. Постерняк теж щиро поздоровляла

Люди не дарма кажуть: хочеш знати, яка з жінки господиня, і в хату не заходь, а подивись спочатку на її подвір'я. У бабусі Жені, незважаючи на її солідний вік, у вікна оселі заглядають квіти, а в кімнатах - чисто і прибрано вишиванками. До родинного дому з'їжджаються діти, онуки і правнуки, щоб помилуватися затишком і красою.

Десять років тому чоловік Степан Пилипович відійшов за межу вічності - не стало помічника й порадирика. Старалася Євгенія Михайлівна сама давати лад всьому. Але роки брали своє. Зараз вона живе в дочки Антоніни у Старій Котельні. Матір часто провідує син Григорій - живе він недалеко, працював керівником господарства. Молодший син Микола приїздить із Скадовська.

Усім дітям батьки дали осві-

ту, зростили їх справжніми людьми. Змалку і донька, і сини знали ціну селянської праці. Батько прийшов з фронту інвалідом, але все життя працював механізатором. Разом з дружиною побудували дім, одружили дітей, раділи онукам.

Євгенія Михайлівна змолоду і до старості була завзятою господинею - і вдома лад всьому давала ще й на поміч селянам поспішала: у кого яка okazія - весілля, родини чи хрестини - кликали її, як вправну кухарку.

імениниці та передала найтепліші вітання від районної ради ветеранів, місцевого виконкому.

В той день було зроблено і цей знімок на пам'ять На ньюму матуся і бабуся **Євгенія Михайлівна** із своїми дітьми - донькою **Антоніною**, синами **Георгієм і Миколою**, які найпершими привітали її. Побаження від них були для матері найдорожчими.

Тетяна ПОЛІЩУК, секретар Великомошківської сільської ради

Життя прожив не даремно

Гомінко і людно було у четвер, 10 липня, в садибі Петра Григоровича Гордієнка з Червоного - в цей день він святкував своє 90-річчя. Отож в його невеличкому, але такому затишному будиночку зібралася майже вся родина. Старші накривали стіл для іменинника і гостей, молодші щепетали біля них і винуватця торжества, а потім висипали всі на дідусяеве подвір'я, де під ноги м'яким килимом стелився спориш і дихалося так легко-легко, як удома. Не втримався і Петро Григорович - виїшов до онуків і правнуків, аби наслухатись їх, щоб потім, як залишились самі, ще довго згадувати це до болю рідне різноголосся.

Тут, у дворі, святково зодягнутий і незвично величний, він із ледь прихованою радістю і подивом зустрів гостей.

Привітати ювіляра, ветерана праці прибули голови районної та селищної рад В. В. Костик, Ю. В. Яцук, голова районної ради ветеранів Л. Д. Яцюк, голова профкому ПАТ «Червоноський цукровик» Т. Г. Андрійчук та головний бухгалтер цього підприємства Н. В. Марусич. Всі вони зичили ювіляру здоров'я і довголіття, дякували за сумлінний труд, вручили подарунки і квіти.

А Петро Григорович і радий, і трохи зніяковій. Сам, мабуть, не вірив, що виповнилося йому уже 90. І коли вони збігли ці літа? Ще так чітко збереглися в його пам'яті і дитинство, і тривожна, повна втрат та випробувань юність, і весь трудовий шлях. Часто згадує Полтавщину, де народився, своїх батьків, братів і сестру. Кожного доля

повела своєю стежкою... Він закінчив 9 класів, коли розпочалася війна. Скільки горя, пекучого болю завдала вона одній лише їх родині. Найстарша сестра Галина була медсестрою, тож відразу пішла на фронт і пропала безвісти. Казали, ніби загинула вона під час форсування Дніпра. Брат Олександр воював на фінській війні. Батька фашисти розстріляли. Він не був комуністом, хоч до війни очолював колгосп, був правдолюбом і активістом. З мамою, яка овдовіла у 42 роки, залишився найменшенький брат Коля. З чоловіків Петро був вдома найстарший, тож відчував відповідальність за родину.

А тут ще німці почали влаштовувати облави на юнаків і дівчат, вилловлювали, як звірів, і відправляли на примусові роботи до Німеччини. Йому пощастило декілька разів вирватися з їх пазурів. Але коли до них у двір на коні прискакав поліцай і почав погрожувати, що якщо ще раз втече - спалить дім і розстріляють і матір, і маленького братика, Петро більше не посмів тікати, щоб не піддавати небезпеці найдорожчих людей.

І таки опинився на чужині. Дуже скучав за Батьківщиною, рідними, тому пробував тікати. Його ловили... Працював і на господарів, і на шахті, і концтабірного життя скуштував. А коли в 1945-му їх звільнили наші війська, пішов служити в армію, додому повернувся аж в 1947 році.

Уже після війни вивчився на бухгалтера. Двоюрідний брат запропонував йому поїхати в Червоне, де той влаштувався на місцевому цукрозаводі.

Селище Петру Григоровичу сподобалося. Тут згодом він зустрів

свою долю - гарну і роботящу Фаїну. Повіз на Полтавщину, щоб познайомити з ріднею. Сподобалася всім, бо була проста і щира. А потім вона подарувала йому три донечки - Настю, Галину і Наталію. Жили для дітей, трудилися, виводили їх в люди, дали освіту. П. Г. Гордієнко працював бухгалтером на місцевому цукрозаводі, 12 років головним бухгалтером.

Серйозного, відповідального, щирого і доброго душею чоловіка поважають в Червоному. За те, що коли працював, ніколи не ображав і не залишав без підтримки тих, кому важко жилося, особливо вдів - то жому допомагав виплати, то паливом підсобляв, бо й сам знав життя.

Шкода лише, що дружина залишила його в старості - в 2010-му пішла у вічність. Якраз перед тим вони відзначили 60 років подружнього життя. Та він не відчуває себе самотнім - дочки не залишають батька без підтримки, гріють серце своєю любов'ю і турботою. Приїздить, лишаючи всі клопоти з Макіївки Настя, Галина - з Києва, а Наталка живе неподалік, тож щодня переймається його турботами, хоч Петро Григорович ще може обходити себе сам. Ось тільки із зором є проблеми, а так має ще добру пам'ять, світле мислення.

Дочки, 8 внуків, 7 правнуків - це його радість, його щастя, його крила, які допомагають ветерану праці долати життєві проблеми. Бо в такому віці ніщо так не тішить душу, як любов і турбота дітей, близьких, людська повага і шана, яких він заслужив.

Валентина ВАСИЛЮК

Вітаємо!

18 липня святкує свій ювілей прекрасна, щира людина, талановитий викладач Андрушівської школи мистецтв

БОГАЙЧУК Тамара Олександрівна.

В цей святковий день від усього серця бажаємо здоров'я, щастя і добробуту Вам і Вашій родині, великих успіхів і здобутків у всіх справах, наснаги та натхнення, довгих років життя у міцному родинному колі та серед вірних друзів і надійних колег.

За дорученням педагогічного колективу
О. В. ЯРЕМЧУК

20 липня відзначатиме свій ювілей дорога дружина, любляча матуся і бабуся **СОЛОГУБ Юлія Яківна.**

*Летять роки, як лебеди, у вирій,
Життя іде - його не зупинить,
Вітання з ювілеєм наші щирі -
Ще до ста років зичимо дожити!
Хай будуть поруч віра і надія,
Як два крила, що власти не дадуть,
І сам Господь по милості наділить
В здоров'ї, радості багато літ прожить.*

З любов'ю чоловік, діти, онуки

Найніжніші, найтепліші слова вітань і побажань шлемо доброму, лютому, найкращому у світі чоловікові, батькові та дідусеві **КОВБАСЮКУ Володимирі Васильовичу**, який 19 липня відзначатиме 60-річний ювілей.

*Літа відлітають лелеками у вирій,
У далі безкраї за обрій летять.*

*Тобі, наш рідненький, на ниві життєвій
Сьгодні від роду уже шістдесят.
Низенький уклін тобі від родини,
Здоров'я міцного з роси і води.
Нехай увінчають тебе іменини,
Тепло і любов нехай будуть завжди.
Спасибі, наш добрий, за руки робочі,
Спасибі, наш любий, за те, що ти є.
Хай ангол-охоронець років напорочить,
Господь хай здоров'я і сили дає!*

З повагою та любов'ю дружина **Надія**, донька **Оксана**, внучка **Настуся**

19 липня святкуватиме своє 30-річчя наш коханий чоловік, люблячий батько, добрий син і зять **ДОВБНЯ Петро Михайлович.**

*Прекрасний возраст - тридцять лет,
В нем мудрость, красота и сила.
А впереди - желанный свет
И добрых дел, и дел счастливых.
Желаем быть всегда таким -
Красивым, сильным, молодым,
С веселой искоркой в глазах,
С улыбкой доброй на губах!*

З любов'ю і повагою дружина, донечка, батьки

Усміхніться!

- - ПРИВІТ! А ти чому такий щасливий?
- - Я тещу проводжав.
- - А лице чому таке чорне?
- - А я поїзд цілував!
- сміливості, що взяв і вдарив своїм кулаком по його столу!
- - Ну і яка його реакція?
- - Та ніяка, слава Богу, що він у відпустці.

- **ДРУЖИНА** на курорті. Розмовляє з чоловіком по телефону:
- - Ну, що там вдома нового?
- - Все нормально, тільки кішка здохла.
- - Ну, що ти за нетактовна людина? Мене до таких слів треба ж обов'язково підготувати.
- - Яким чином?
- - Почав би, наприклад, з того що вона залізла на дах будинку і випадково впала і розбилася.
- Ти зрозумів?
- - Ну, в принципі так.
- - Гарзд... А як там поживає моя матуся?
- - Уже залізла на дах...
- **РОЗМОВЛЯЮТЬ** колеги:
- - Уявляєш, я вчора в кабінеті свого начальника набрався такої
- **ЖУРНАЛІСТ** бере інтерв'ю у мільйонера:
- - Що вам допомогло добитися успіху?
- - Переконавання, що самі по собі гроші не грають ніякої ролі. Важлива тільки робота.
- - І це переконання допомогло вам розбагатіти?
- - Ні, я розбагатів, коли зумів переконати в цьому підлеглих.
- **ДРУЖИНА** - чоловіку:
- - Чому шарпетки по всій квартирі розкидані? У тобі дружина чи наймичка?
- - Заспокойся, кохана. Це нова рекламна акція: "Збери десять пар і отримай гроші на туш, про яку ти давно мріяла."

РОЗЦІНКИ ПОСЛУГ на розміщення реклами, оголошень, вітань та подяк в газеті «Новини Андрушівщини»

- ОГОЛОШЕННЯ:**
- для юридичних осіб **9,00 грн. /см. кв.** (за багаторазовий друк-три і більше рази - **7,20 грн./ см. кв.**);
  - для фізичних осіб - **6,60 грн./см. кв.**
- Вітання, поминання, некрологи, подяки:**
- приватні - **2,35 грн./см. кв.**;
  - колективні - **4,70 грн./см. кв.**;
  - за друк фото у вітаннях та поминаннях - **20 грн.**
- Ксерокопія - **0,75 грн.**

Ціни вказані з урахуванням 20% ПДВ.

1,6 МЛН ТОНН М'ЯСА У ЖИВІЙ ВАЗІ ВИРОБЛЕНО В УКРАЇНІ В ПЕРШОМУ ПІВРІЧчі 2014 РОКУ (БЕЗ УРАХУВАННЯ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНОГО РОСІЄЮ КРИМУ). ЦЕ НА 7,2% БІЛЬШЕ, НІЖ ТОРІК У СІЧНІ-ЧЕРВНІ.